

Udsigt over saadanne i vedkommende By eller Amdraadskreds liggende Steder eller Bygninger o. s. v. Udtrykket „Uhindret Adgang“ kunde maaske med lidt ond Villie forstaas saaledes, at man, naar der f. Eks. ligger et skønt Slot i en Egn, da vilde kræve uhindret Adgang dertil. I saa Fald kunde den paagældende private Besidder have nogen Grund til at sige, at dette er dog vistnok ikke Meningen. Jeg tror ogsaa, at § 1 kunde faa en lidt anden Affattelse, ved hvilken det dog lykkedes at holde selve Hovedhensynet fast, uden at man traadte nogen Form for Privatbesiddelse for nær. Jeg kan ogsaa give det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre (Westergaard) Ret i, at f. Eks. med Hensyn til Heden, som navnlig Jeppe Aakjær ønsker bevaret, skal Hensynet til Hedens Bevarelse ikke være afgørende ligeoverfor Spørgsmaalet om Hedens Opdyrkning, men paa den anden Side vil jeg heller ikke benægte, at det vil være noget af et Skaar i Danmarks Naturskønhed, om man mistede alle Heder. Lovforslaget tilsigter da heller ikke andet end at bevare det, som virkelig kan bevares, den Hede, der, som det ærede Medlem ogsaa sagde, egentlig ikke egner sig til Opdyrkning.

Derimod nærer jeg ikke de samme Betæneligheder, hvor der er Tale om Strandbredden; her synes det mig, at man daarligt kan gaa paa Akkord. Selve de Oplysninger, der er vedføjede Lovforslaget, viser, at Ejendomsrettens Udstrækning til Grænsen imellem Hav og Land, hvor Hav og Land mødes, er underkastet nogen Tvivl. Jeg tror, at hvis man vil se Sagen fra Folkets Synspunkt, vil Tvivlen hurtigt svinde; der er neppe nogen, der vil fastholde, at er rimeligt at spørre en Befolkning ude fra Adgang til Strandbredden. Hvor der foreligger ganske særlige Omstændigheder, har Lovforslaget taget Hensyn dertil. Den ærede Ordfører for Venstre (Westergaard) nævnedes Haver; dette er ogsaa omtalt i selve Lovforslaget, men ellers synes jeg, at man ikke vil være berettiget til Afspærring af Strandkanten, men maa aabne den helt og fuldt for Befolkningen af Hensyn til de æstetiske og hygiejniske Værdier, der ligger i at kunne færdes langs Stranden. Dette sidste, antager jeg ogsaa, vil blive den Del af Lovforslaget, der bliver mindst angrebet.

Hvad angaar de forskellige Bestemmelser, som vedrører Kontrollen med Naturfredningen m. m., kan jeg, ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Wester-

gaard), godt tænke mig, at man paa visse Punkter ændrede Lovforslaget. For mig er det Hovedsagen, at man fastholder Princippet. Affattelsen af Bestemmelserne vedrørende Fredningskommissærer og Fredningskommissioner antager jeg, det vil være temmelig let at komme over, og jeg skal ikke have noget imod i den Henseende at følge det ærede Medlem, naar han fremfor en Fredningskommissær med en vis udstrakt Myndighed foreslaar en Kommission, hvori den paagældende Egn faar en tilstrækkelig kraftig Repræsentation; men alt dette antager jeg, man let vil kunne komme ud over i et Udvalg, saa man kan føre Lovforslaget frelst i Havn. Ingen af os Rigsdagsmænd taler med særligt Mandat for en vis Klasse af Befolkningen; ikke desto mindre tror jeg dog, at jeg vil vove at sige, at jeg staar i dette Øjeblik, ganske specielt hvor jeg taler om dette Lovforslag, som Repræsentant for en stor Del af vort Folk, der er i høj Grad interesseret i, at Lovforslaget gennemføres. De Udflugter, der foretages af Befolkningen i dens mere eller mindre knapt tilmaalte Fritid — som ganske vist er blevet større, som Aarene er gaaet, takket være Arbejdernes Organisation og Politik —, de Udflugter, der foretages i den frie Natur, har vundet mere og mere Udbredelse og har spillet en stor Rolle for vort Folks fysiske Kraft og Sundhed for kommende Dage, hvor andre Slægter bygger Danmark op. Netop paa disses Vegne vil jeg i varme Ord anbefale dette Lovforslags Vedtagelse i Haab om, at de Indvendinger, som maatte kunne rejses fra den anden Side, under Udvalgets Behandling maa kunne vise sig saa smaa, at vi kan føre Lovforslaget frelst i Havn. Med disse Ord anbefaler jeg dette Lovforslag til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Kofoed: Jeg vil begynde med at sige den højtærede Justitsminister Tak, fordi han har fremsat det foreliggende Lovforslag. En Lovgivning i den her antydede Retning er blevet krævet af Kredse, der staar udenfor Rigsdagen, og den er blevet krævet i dette Ting ved forskellige Lejligheder. Den ærede sidste Taler (A. C. Meyer) nævnedes, at han ved Finanslovens første Behandling havde stillet en Forespørgsel desangaaende til den højtærede Justitsminister, og han var glad, næsten overrasket over, at der saa hurtigt var kommet et Svar paa denne Forespørgsel i Form af dette Lovforslag. Jeg har